

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenu en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

« **BEMINDE PAROCHIANEN,...** »

Een volkse tragikomedie in negen taferelen

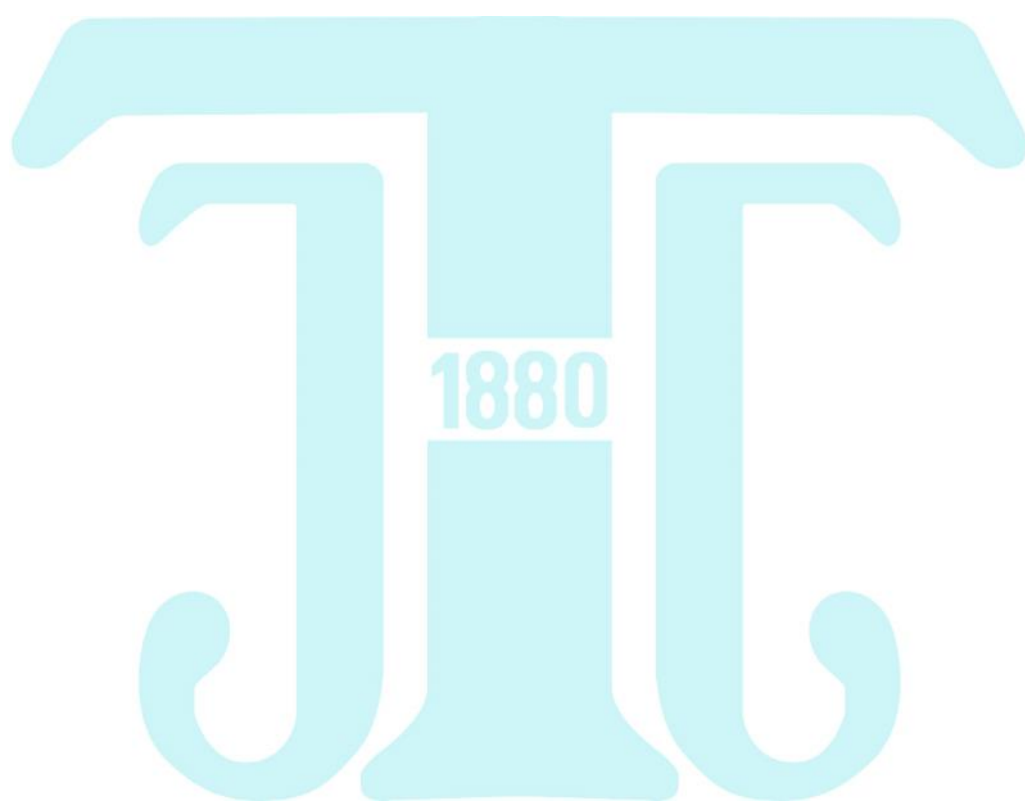
1880
door

Gerd Le Duc

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012

Toneelfonds J. Janssens bvba · Te Boelaerlei 107 · 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 · Fax 03 366 45 01 · info@toneelfonds.be

Nr.3103

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk "*BEMINDE PAROCHIANEN,...*" op te voeren moet de naam van auteur *GERD LE DUC* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012220/007

ISBN 978-90-385-11740

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Gerd Le Duc

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens bvba · Te Boelaerlei 107 · 2140 Bgnt Antwerpen
Tel 03 366 44 00 · Fax 03 366 45 01 · info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 dames – 9 heren)

POL : Pastoor. Rond de 80 jaar, maar mee met zijn tijd. Een goede, wijze man met zin voor humor. Hij heeft ook zijn kleine kantjes: laat zich graag trakteren en kan niet tegen zijn verlies.

FRANCINE : Leeftijd onbelangrijk. Pastoraal werkster. Veel conservatiever dan de pastoor. Zeer klassieke kledij. Voelt zich door haar functie ‘verheven’ en komt daarom niet in ’t café. Spreekt deftig. Bv. Albert ipv Albéer.

FONS : Veertiger. Gaat optimistisch door het leven en denkt soms een tikkeltje simplistisch. Hij denkt van zichzelf dat hij ongelooflijk grappig is en net daarom probeert hij ook altijd grappig te zijn, tot ergernis van sommige anderen. Slaagt er ook niet in om spreekwoorden correct te citeren. Beste vriend van pastoor Pol.

GERDA : Dertiger. Is poetsvrouw bij de pastoor. Niet op haar mondje gevallen en roddeltante eerste klas. Jaloers type, maar een goed hart. Ook zij heeft een sterke band met pastoor Pol. Gehuwd met bouwvakker John.

FRED : Tegen de vijftig. Gerant van café ‘Onder de toren’. Moet thuis regelmatig het onderspit delven tegen vrouw en dochter. Heeft lange tenen, maar een goed gevoel voor (cynische) humor.

MAGDA : Veertiger. Vrouw van Fred en baas in huis. Heeft veel meer empathie voor de klanten. Ze uit haar gevoelens, zelfs in volle café. Ondanks dat ze regelmatig op Fred zijn kap zit, ziet ze hem graag.

DEBBIE : Rond de twintig, gaat nog naar school. Dochter van Fred en Magda. Weet haar vrouwelijke charmes goed te gebruiken bij klanten. Verliefd op de jonge brouwer Robbe.

LUCIEN : Rond de vijftig. Een verzuurde man, nors, heel de wereld lijkt slecht te zijn in zijn ogen. Kampt met zijn verleden. Blijkt later toch gevoelig te zijn. Zit veel op café en is werkloos.

HILDA : Dertiger. Iets braver dan Gerda, maar wel duidelijk de baas in huis. Gehuwd met bouwvakker Alex. Gaat kuisen bij dorpspoliticus Albert. Roddeltante en beste vriendin van Gerda.

ALBERT : Vijftiger. Districtsschepen van cultuur. Voelt zichzelf heel belangrijk, veel uiterlijk vertoon, vrijgevig. Gehuwd met Antoinette. Spreekt deftig.

ANTOINETTE : Rond de vijftig. Vrouw van Albert. Doet zich veel chiquer voor dan ze is en valt daardoor geregeld door de mand. Spreekt deftig. (Albert!)

LYDIA : Veertiger. Oude vrijster, wanhopig op zoek naar een man. Ze verliest er wel haar goed humeur niet bij.

ROBBE : Twintiger. Heeft net de drankenhandel van zijn vader overgenomen en levert in het café. Is verliefd op Debbie. Hij heeft een spraakgebrek: hij stottert. Als brouwer zeer vrijgevig in het geven van tournees.

- JOHN : Dertiger. Bouwvakker die veel machoppraat verkoopt. Flirter. Gehuwd met Gerda. Heeft een goede zangstem. Speelt baas over collega Alex.
- ALEX : Dertiger. Gehuwd met Hilda. Onderdanig type zowel in zijn huwelijk als bij zijn werkmakker John. Een meeloper.
- GUST : Veertiger. Broer van Fons. Uitwijking die op vraag van Fons overkomt om te helpen op de kermis. Gehuwd. Vind zichzelf net zo grappig als Fons, zodat ze tenminste met elkaars humor kunnen lachen.

DECOR

Er wordt bij voorkeur gespeeld op twee podia. Podium 1 is de grote scène, het café. Podium 2 is een klein podium (met doek!) dat opgesteld staat naast het grote podium of in een hoek van de zaal. Hierop staat enkel een bed en naast het bed langs beide kanten een stoel: de slaapkamer van de pastoor. Als je over een groot podium beschikt kan dit ook op één podium, maar het is hierbij wel belangrijk dat de beide decors apart kunnen onttrokken worden aan het oog van het publiek. Zowel voor het wisselen van podiumattributen, als voor het creëren van de juiste sfeer is dit noodzakelijk. Een beamer is voor dit stuk ook aan te raden. Voor elke scène tijdszone van de volgende scène in beeld gebracht worden. Door de flashbacks maak je het stuk op die manier gemakkelijker om te volgen voor het publiek.

KORTE INHOUD

De pastoor in een gezellige dorpsgemeenschap is stervende. Vanuit zijn ziekbed blik hij terug, door middel van flashbacks, op de laatste maanden van zijn leven, tussen zijn vrienden in café 'Onder den toren'.

In het café vinden we allemaal mensen terug van vlees en bloed, zeer herkenbare en uiteenlopende types,, met allemaal hun zorgen, hun gewoontes en hun verschillende kijk op het leven. De tegenstellingen tussen mannen en vrouwen en de daaruit vloeiende conflictsituaties komen ruimschoots aan bod, alsook de liefde en vriendschap tussen mensen.

Dit toneelstuk is een fragmentarische voorstelling van hoe het er aan toe gaat in een typisch Vlaams volkscafé op verschillende tijdstippen, in verschillende omstandigheden. Het is een sfeerstuk waarin je toeschouwer bent in een café waarin zich wellicht heel wat herkenbare situaties en woordenwisselingen voordoen.

Doordat de pastoor stervende is zijn er ontroerende momenten, maar het stuk is vooral overgoten met veel humor. Door de verschillende karakters van de personages, is het humorgehalte zeer divers: van kinderlijk tot cynisch, van hilarisch tot humor met enkele laagjes...

De liedjes in dit stuk zijn maar voorbeelden. Elke regisseur is vrij in zijn liedjeskeuze. 'Antwaarpe' kan in Limburg vervangen worden door 'Limburg allein' bijvoorbeeld...

EERSTE DEEL

TAFEREEL 1 : (Pol, Francine, Fons, Gerda)

Beamer: Vrijdag 16 juli, sterfbed pastoor Pol

(‘Herinneringen’ van Marva speelt. Spot op podium 2. Doek gaat open, muziek sterft uit. De pastoor ligt op zijn ziekbed en heeft niet lang meer te leven. Bij hem zijn Gerda zijn poetsvrouw, Francine de parochiale helpster en Fons zijn beste vriend. Gerda heeft een zakdoek vast en snikt, Francine heeft een mapje vast om aantekeningen te maken en is koel en afstandelijk. Fons zit er mistroostig bij. Pastoor Pol, af en toe hoestend, probeert iedereen op te beuren en vrolijk te zijn.)

POL : Komaan mannekens zeg, zie jullie daar nu staan. Plezant als ge aan het sterven zijt, dat er zo drie triestige planten naast uw bed staan! Een mens zou al bijna goesting krijgen om dood te gaan. Komaan Fons, waar is die vrolijkheid van u gebleven en uw flauwe grappen? En gij Gerda? Ik betaal u om hier te kuisen, niet om wat te staan bleiten naast mijn bed! Zeg, hebt ge geen sappige roddeltjes te vertellen? En Francine, wat voor een gezicht trekt gij nu? Ah ja, da’s juist, gij hebt geen ander...

FRANCINE : *(gepikeerd)* Als pastoraal helpster ben ik er nu vooral mee bezig hoe ik alles hier in de parochie moet regelen als u er niet meer zal zijn, meneer pastoor Pol. Dat is een hele verantwoordelijkheid die op mijn schouders rust. Ik zie door het bos de bomen niet meer en weet niet meer waar mijn hoofd staat.

FONS : Uw hoofd staat rond uw mond waar dat ge nu door spreekt, hahaha.

POL : Goed Fons, zo kennen we u weer. En gij Gerda: komaan hé zeg, kop op!

FONS : Zeg Pol, ze heeft hem al op, hahaha.

GERDA : Ja sorry Pol. Maar ge kunt nu toch niet van mij verwachten dat ik hier sta te dansen...

FONS : Jawel Gerda. De Pol-onaise! Hahaha. (*danst de polonaise, anderen kijken hem vrij streng aan en Fons zijn lach en dans sterven uit...*)

GERDA : We zijn nu twee maanden na de kermis en gij wist al vier maanden voor de kermis dat ge ongeneeslijk ziek waart. En niemand anders wist dat.

POL : Jawel, de Fons was op de hoogte. Ik wou het bewust stilhouden voor iedereen om nog maximaal van het leven onder mijn vrienden te kunnen genieten. Maar omdat ik de Fons altijd een beetje heb beschouwd als een eigen kind, nadat zijn vader overleed toen dat hij zes jaar was, heb ik het hem wel verteld.

FONS : Ja...nachten heb ik schreeuwend in mijn bed gelegen. Maar toch ben ik u daar dankbaar voor, Pol. Zo heb ik die mokerslag stapje voor stapje kunnen verwerken terwijl ge er zelf nog waart. (*Stilte...*) Onze gesprekken sindsdien, zijn voor altijd in mijn geheugen gegrift. Al heb ik wel een paar keer serieus moeite moeten doen om me niet te verspreken in 't café.

POL : Ik weet het, Fons. Maar ik had onze gesprekken even hard nodig. Ge waart het beste klankbord dat ik mij kon wensen. (*korte stilte*) Och mannekens, ik heb een schoon leven gehad. In ons stamcafé 'Onder den toren' hebben we ons toch geweldig geamuseerd...zalige momenten, we waren precies één grote familie. Awel, al die mensen daar zie ik graag, die hebben allemaal een plaatske in mijn hart. De Fred en Magda achter de toog bijvoorbeeld: ze maken veel ruzie, maar ze kunnen niet zonder elkaar.

FONS : En hun dochter, Debbie...

GERDA : (*raast, roddelend*) Ja, maar ik vind toch dat die wat teveel flirt met ons mannen, ze. Ik heb horen zeggen, en pas op: uit betrouwbare bronnen, dat die al heel wat venten rond hare vinger heeft gedraaid. En of dat ze nu getrouwd zijn of niet, daar ziet ze niet naar. Mijn beste vriendin Hilda zegt dat ook.

POL : Ja, dat zal wel. En als uw roddelvriendin Hilda het zegt, dan zal 't wel waar zijn zeker?

GERDA : In ieder geval moet ze van ons venten afblijven, van mijne John en van Hilda hare Alex. Want dat zijn mannen van den bouw en ge kent dat, als die een rok zien, dan loopt het kwijl al uit hunne mond!

FONS : En begint hun drillboor te trillen, hahaha!

FRANCINE : Let een beetje op uw woorden Fons, meneer pastoor is niet gediend met zulke taal...en ik ook niet. Geef mij maar districtsschepen Albert en zijn vrouw Antoinette, dat zijn tenminste respectabele mensen.

GERDA : Zijn wij dan niet respectabel of wat?! ' t Is niet omdat ge gelijk gij precies een borstelsteel hebt ingeslikt en zo preuts zijt gelijk een non uit de jaren stillekes dat ge respectabel zijt, hé chichimadam! Albert en Antoinette denken van hun eigen dat de nulmeridiaan door hun gat loopt. Ze denken dat ze de koning en koningin zijn.

FONS : Maar Albert, dat is toch de koning, niet? Hahaha.

GERDA : (*cynisch*) Ja Fons, ja. Geweldig grappig! (*raast door*) Enfin, Hilda, die dat daar gaat kuisen, zegt dat het daar vol met foto's hangt waar dat ze samen met bekende personen op staan. En pas op, die mensen kennen hun niet, maar ze lopen al die BV feestjes af en als er dan een fotograaf in de buurt is zorgen ze dat ze mee in beeld lopen. En doen alsof ze rijk zijn, amai. Ze hebben daar bijvoorbeeld in een glazen kast een chique encyclopedie staan maar weet ge wat: dat zijn alleen maar de ruggen.

FRANCINE : Foei Gerda, roddelen over zo'n eerbiedwaardige mensen...

GERDA : (*onverstoorbaar*) En zij zit altijd op te scheppen met haar dure kleren, maar ik weet van Hilda dat ze die leent van een vriendin die in een boetiek werkt. En ik zal nog eens iets vertellen, weet ge dat ze ook altijd...

POL : Ja, ja, ' t is goed Gerda. ' t Is goed. Enfin, ik ben blij met wat ik de laatste maanden van mijn leven nog allemaal heb mogen beleven en heb kunnen doen voor een aantal van mijn vrienden. Voor onze eeuwige pessimist, de Lucien bijvoorbeeld en voor Lydia.

FONS : Ja, de ouwe vrijster, hahaha. En den brouwer, de Robbe, dat is nu ook een gelukkige kerel.

POL : Dat mag je wel zeggen, Fons. Awel mannekens, ik ga jullie allemaal missen. Maar pas op: ik ga jullie allemaal goed in 't oog houden hierboven en jullie op de vingers tikken als 't nodig is, hahaha.

FONS : Amai, dan kunt ge best een verrekijker meenemen en een extra large uitschuifbare lat, hahaha.

POL : Ja manneken, herinneringen... *(begint traag en met bevende stem 'Herinneringen' van Marva te zingen)* Herinneringen, aan zoveel mooie dingen, dwalen dag en nacht voortdurend door mijn geest.

(Gerda en Fons beginnen stilletjes en ontroerd mee te zingen...)

POL + GERDA + FONS : 'k Zie ieder straaltje, elke hoek, ieder paaltje
Daar waar ik eens met jou gelukkig ben geweest...

(Tijdens de laatste zinnen van dit lied dooft het licht op podium 2 langzaam uit. Het lied wordt nu gespeeld in de versie van Marva en klinkt alsof het uit de radio komt van het café op podium 1. Het doek gaat open, de muziek verdwijnt stilletjesaan meer naar de achtergrond.)

TAFEREEL 2 *(Fred, Magda, Debbie, Lucien, Gerda, Hilda, Fons, Albert, Antoinette, Lydia, Pol)*

Beamer: Bijna vijf maanden eerder, zaterdagmorgen 2 maart...

(Vijf maanden eerder. Een doordeweekse lentedag in 't café, Het is net voor openingstijd. Magda en Fred maken alles klaar om te openen en discussiëren over hun dochter Debbie.

FRED : Ik zeg u Magda, als ons Debbie denkt dat ik dat pik dat ze weer met zo'n rapport naar huis is gekomen, dan zal ze nogal eens verschieten deze keer! Ze mag een heel maand niet buiten, voilà. En daar wijk ik geen millimeter vanaf. Ik ben een man van mijn woord!

MAGDA : Gij? Laat mij niet lachen... Als ze weer af komt met haar medelijden wekkende hondenoogskens, dan geeft zij toch weer direct toe, ik ken dat. Ons Debbie draait u zo rond hare vinger.

FRED : Awel, 't zal niet waar zijn deze keer, wat denkt die snotneus wel. Ik zal mij vanaf nu is eens wat meer moeien, sé. Ik laat mij niet meer doen.

MAGDA : Ochgottekes toch, nu gaat hem zijn dochter eens beginnen opvoeden. Dat is wel een beetje laat, hé Fredje. Ze is verdorie al tweeëntwintig jaar!

FRED : Tuttuttut, zolang dat ze onder mijn dak woont, ben ik de baas!

MAGDA : En zolang dat ik onder uw dak woon, ben ik uwen baas! Hebt gij dat leeggoed in de kelder al gesorteerd trouwens? En de handdoeken in 't we vervangen?

FRED : Ja Magda, ja. En ons Debbie moet ook eens leren van de klanten gerust te laten. Met haar geflirt altijd. Hebt gij dat nog niet in 't snuitje gehad: (*in één adem*) altijd hare verleidelijkste glimlach en zo van die 'toevallige' aanrakingen als ze drank serveert met hare decolleté die zo diep is, dat als ge iets te dichtbij staat er een echo weerklinkt die nog minutenlang nagalmt!

MAGDA : Dat is goed voor de commerce hé Fred. Vrouwelijke charme, dat verkoopt altijd.

FRED : Vrouwelijke charme verkoopt? Volgens mij zijt gij dan toch al lang geleden uitverkocht!

MAGDA : Och hier zenne, meneer zal het eens zeggen. Vindt ge uw eigen nu plezant? Ik heb trouwens nog belangstelling genoeg van de mannen. Behalve van mijn eigen vent dan. (*kijkt meewarig naar Freds kruis*) Platzak, denk ik...

FRED : Owowow, pas op hé! Ik ben nog een viriele vent! En ik mag nog gezien worden, al zeg ik het zelf.

MAGDA : Viriel? Gij? Hahaha...uit uw klokkenspel in uw broek komen niet bepaald nog veel noten. Uwe klepel doet alleen nog wat klepels meestal doen: hangen!

FRED : Niet vergeten dat ik lange en zware dagen heb hier in 't café, Magda. Ons Debbie die zou beter eens wat meer inspringen hier in 't café.

MAGDA : Met een nonnenkleed aan dan, want ze mag van u vooral niet in de smaak vallen van de klanten . Trouwens, ik dacht dat ze van u meer moest studeren voor 't school, wat wilt ge nu eigenlijk?

(*Debbie komt via de toog het café binnen en gaat achter Fred staan.*)

FRED : Luister, ik...och, laat maar zitten, met u kunt ge gewoon niet discussiëren. Ik zal 't haar allemaal eens goed inpeperen! Ik zal haar eens goed laten voelen wie dat hier de baas is en haar eens duidelijk maken dat er met haar vader niet te sollen valt!

DEBBIE : (*nonchalant*) Wat gaat ge mij inpeperen, pake?

FRED : (*verschiet*) Ik...ik...luistert! Awel, nu gaat ge eens goed naar mij luisteren, sé. Luistert...

DEBBIE : Ik luister.

FRED : Gij...gij...gij moet de klanten gerust laten en al zeker met zo'n slecht rapport!

DEBBIE : (*achteloos*) Oh, geen probleem, pake. Ik was niet van plan om dat rapport aan de klanten te laten zien... (*wil weggaan*)

FRED : Hela Debbie, wacht is eventjes, ik was nog niet klaar. Luister hier meisje: ge gaat niet meer buiten! Voilà!

DEBBIE : Oh, maar dat was ik ook niet van plan, pake...ik ging gewoon terug naar binnen. (*glimlacht en gaat af*)

MAGDA : Amai, dat hebt ge weeral eens geweldig gezegd. Proficiat! Enfin, doe het café maar open. Lucien zal al wel voor de deur staan, gelijk altijd.

FRED : Och, onze eeuwige pessimist. Joepie, die zal mijnen dag weeral vrolijk maken. En daar moet ge dan vriendelijk tegen zijn pffff...daar heb ik op deze moment nu niet bepaald goesting voor, dat mag je goed weten.

MAGDA : Precies of dat gij de vrolijkheid zelf bent! Deze morgen was ik goedgezind opgestaan maar ge zijt erin geslaagd om mij met uw gezaag op een uur tijd weer slechtgezind te maken.

FRED : Dat valt dan nog mee. Gij hebt gewoonlijk maar twee minuten nodig om mijn humeur te laten kelderen. Amai, amai, amai, wat is het leven toch schoon. (*doet open en is plotsklaps super vriendelijk*) Goedemorgen Lucien. Blij van u te zien, jong. Zeg, en ge brengt goed weer mee, 't zonnetje schijnt!

LUCIEN : Ge zult wel zien, dat zal niet lang blijven duren. Dat dat niet lang zal blijven duren.

FRED : Een pintje, Lucien? (*Lucien knikt*) En nog nieuws?

LUCIEN : Ja, ik heb mijn belastingsbrief gehad. Zevenhonderd tweeënvijftig euro te betalen. Zevenhonderd tweeënvijftig! Plezant hé. Alles pakken ze hier af, dat ze hier alles afpakken. En met mijn geld kunnen die Walenkoppen dan weer allemaal op hun lui kont thuis gaan zitten.

FRED : (*droog*) Gij staat toch ook al jaren aan den dop, Lucien?

LUCIEN : (*verward*) Awel ja, dat kan goed zijn...maar daar betaal ik toch belastingen voor, niet? Dat ik daar toch belastingen voor betaal. Och jong, het leven is één grote miserie. Ge moest eens weten wat ik al allemaal meegemaakt heb. (*mistroostig*) Als ik daar aan terugdenk, 't is allemaal niet eerlijk.

(*Gerda en Hilda komen het café binnen.*)

GERDA : Goedemorgen.

HILDA : Goedemorgen.

FRED : Goedemorgen.

LUCIEN : Laat dat goed er maar af. Dat ge dat goed er af moogt laten.

FRED : En wat zal 't zijn voor de dames?

GERDA : Wat gaat gij drinken, Hilda? Ik denk dat ik ga beginnen met een koffie.

HILDA : Ja, een koffie is goed. (*Fred wilt weggaan*) of liever een lait-russe, dat is lang geleden, daar heb ik nu eens goesting voor.

GERDA : Dan ga ik ook een lait-russe pakken, dat smaakt altijd. (*Fred wilt weggaan*) Of liever nog een cappuccino, ja zo met een goede toef crème freche!

HILDA : Ah ja, ik ook dan! Naar ons lijn moeten we toch niet meer zien hé Gerda, we zijn allebei van 't straat, hahaha. (*Fred gaat weg*) Zeg, nu moet ik toch weer iets straf vertellen van deze morgen toen dat ik ging kuisen bij Albert en Antoinette.

GERDA : Iets straf? Oei, geeft dan maar liever ineens een porto.

HILDA : Fred, maakt er maar twee porto's van!

FRED : (*geïrriteerd*) Is dat de definitieve keuze van de dames wat betreft den drank, of zijn dit al de genomineerde dranken en gaat ge sebiet vertellen welke drank den Oscar gewonnen heeft!

MAGDA : Zeg Fred alstublieft. Kunt ge nu niet wat vriendelijker zijn tegen de klanten?

GERDA : Ja amai zeg Magda, wat heeft de Fred? Heeft hem zijn regels?

HILDA : Hahaha. Enfin, we zullen hem maar niet teveel op stang jagen want sebiet komt al zijn haar recht! Hahaha.

MAGDA : Er zou beter eens wat anders recht komen bij hem...

LUCIEN : Jawadde Fred. Gij laat u nogal op uwe kop zitten door al die vrouwen. Dat pakt bij mij niet, zenne. Dat dat niet pakt bij mij.

FRED : (*droog*) Dat is dan ook de reden dat gij geen vrouw hebt! Voilà, twee porto's voor de dames. (*gaat aan een tafeltje zitten en leest zijn krant*)

GERDA : Merci Fredje, ge zijt gij een brave. Ik plaag maar wat. Zeg Hilda, wat was dat nu dat ge te vertellen had over Albert en Antoinette?

HILDA : Awel, ze hebben een nieuwe auto. Een BMW alstublieft! Met alles erop en eraan.

GERDA : 't Is niet waar? Van waar halen die dat geld?

HILDA : Daar gaat het juist om, ze hebben die auto niet zelf betaald. Ze hebben geld gekregen van Albert zijn vader, die zijn huis verkocht heeft. In ruil komt die vader dan bij hun wonen, ze mogen het hebben. Maar ja, voor hun is 't belangrijker dat ze weer eens grote sier kunnen maken. Dat het met het geld van een ander is, dat zullen ze er niet bij vertellen.

FRED : (*krant lezend, zonder op te kijken, cynisch*) Dat is dan ook niet nodig. Om zo'n dingen voort te vertellen hebben ze blijkbaar iemand in dienst!

HILDA : Moeit u eens niet! Ja zeg, Antoinette zal weer doen alsof ze de koningin is, terwijl dat ze ook maar gewoon stoemp met worst eten en als 't boterhammen zijn, is er alleen maar kaas, paté en choco als beleg.

GERDA : Dat is bij de pastoor ook zo. En die gooit nooit iets weg hé, die bijt nog liever zijn tanden kapot op de laatste korst brood. En als hij frieten eet en de mayonaisepot is leeg, dan kapt hij frieten in die mayonaisepot en schudt hij ermee, zodat toch nog het laatste restje mayonaise aan zijn frieten hangt.

HILDA : Serieus? Wel, als bij Antoinette de tube tandpasta op is, dan pakt ze een schaar en knipt die tube open om zo met hare tandenborstel het laatste restje van de binnenkant af te schrapen. Die heeft trouwens al wat scharen versleten, want overal knipt die kortingbonnekens uit. Pas op, 't is vooral zij die zo gierig is, hij geeft graag een rondje. Maar ja, dat is dan ook uiterlijk vertoon, hé! Zeg en moet ge nu eens iets weten? Ik heb daar al regelmatig toiletpapier zien liggen dat juist hetzelfde is als in de toiletten hier. Volgens mij...*(maakt wegnemen gebaar)* Jaja...

GERDA : Dat meent ge niet! Awel, daar ga ik nu eens mee op letten, se.

(Fons komt binnen, goedgehumd.)

FONS : Goedemorgen samen! De Fons is in de house! *(steekt twee duimen omhoog)*

MAGDA : Wat zal 't zijn, Fons? Een cola, zoals gewoonlijk?

FONS : Inderdaad! Geeft mij maar een beaujolais Americain! Hahaha. 't Is lente, mannen! Dag Lucien, alles kits achter de rits?

LUCIEN : Nee. 't Is wel lente, maar de belastingen gaan lopen met mijn centen. Ze knijpen mij uit gelijk een spons, Fons.

FONS : Amai, gij kunt goed rijmen. Hela, dat is eigenlijk wel plezant. Doet ge niet mee, Fred, in plaats van te lezen in uw gazet? Hahaha.

FRED : Het spijt me zeer, maar dit interesseert mij meer. Ons Magda zal wel mee doen(g), die is toch rad van to(e)ng!

FONS : Oei, gij zijt precies slecht gezind.

MAGDA : Och, dat is juist een klein kind.

FONS : Die kunnen nog niet klappen en zijn blind.

FRED : Weet ge wat dat ik hier van vind?

FONS : Nee, geeft mij eens een hint?

LUCIEN : Tapt mij liever eerst een pint! En laat ons nu maar al stoppen met dat gerijm! Laat ons nu maar al stoppen met dat gerijm!

FONS : Goed, dan ga ik eerst even naar de pissein! Hahaha. Ik ga de petatjes afgieten. Ik zeg altijd: beter één vogel in de hand...dan 10 druppels in de lucht! Hahaha.

(Fons gaat af naar het toilet)

FRED : Pfff... 't is een brave jongen, de Fons, maar zo vermoeiend soms.

LUCIEN : Die beseft niet hoe rot het leven kan zijn. Al die zakkenvullers van politiekers, de belastingen die alles afpakken, het leven dat schandalig duur is, die vreemdelingen die met ons werk gaan lopen, niks op de tv, al die leugens in de gazet...

FRED : Al die verzuurde zageventen! *(is ondertussen een kruiswoordraadsel aan het invullen in zijn krant)*

LUCIEN : Ja, die ook ja...enfin, niks dan miserie. Daar kan ik verdomme zelf ook van meespreken, dat ik van miserie ook kan meespreken. En dan verschieten ze ervan dat ge daar op den duur slecht gezind van wordt.

FRED : *(cynisch)* Al een geluk dat gij daar geen last van hebt, Lucien! *(krijgt een por van Magda)* Aaa! *(probeert zich meteen te herpakken)* A3 horizontaal...vals en lelijk dier, 4 letters...

MAGDA : *(gevat, sarcastisch. Fons komt ondertussen terug binnen)* Fred!

FONS : Hey mannen, Albert en Antoinette komen juist aangereden. Amai zeg, die hebben een nieuwe BMW! Wauw, wat een voiture!

LUCIEN : Ge ziet waar dat het geld zit. Maar ja, dat is dan ook een politieker, dus hoe is hij eraan geraakt denkt ge! Dat hij met een BMW rijdt, daar betalen wij allemaal mee voor, dat wij daar allemaal mee voor betalen.

FRED : Och troost u Lucien, BMW of niet: er staat in ieder geval gene toog in, dus veel zoudt gij er niet mee kunnen aanvangen.

FONS : Waar blijven die nu? *(Fons kijkt naar buiten)* Ah, ze zijn eerst naar 't toilet. Ge ziet hé mannen, geld of niet, we moeten allemaal de pot op!

GERDA : Ze hebben die auto met het geld van Albert zijn vader gekocht maar in ruil moeten ze hem wel in huis pakken.

HILDA : Ja en gelooft mij, dat is gene gemakkelijke mens. Hij is nog kolonel geweest en als ik die bezig hoor denkt hij nog altijd dat hij in 't leger zit. Daar kan zelfs Antoinette niet tegenop. Gelooft me, die gaan hunne 'peire' nog zien met hunne 'peire';

(Albert en Antoinette komen binnen, zo fier als een gieter. Uit Antoinette haar handtas bengelt er echter een sliert toiletpapier...)

ALBERT : Goedendag allemaal samen!

ANTOINETTE : Goedendag.

(Fons houdt het uiteinde van het toiletpapier vast. Als Antoinette zich naar het tafeltje van Gerda en Hilda begeeft om een goedendag te zoenen, wordt de sliert steeds langer, doorheen heel het café en rond het tafeltje) nvdr: een torkrol die van binnenuit afrolt werkt perfect.)

FONS : Antoinette, ik geloof dat er iets aan uw sacoché hangt...

ANTOINETTE : *(lacherig, gegeneerd, probeert zich te redden)* Oei, die rol heb ik er vergeten uit te halen...ik was juist wc-papier gaan kopen in de GB... Stom van mij...hihihi...

(Lydia komt binnen, met de benen dicht geknepen...)

FRED : Dag Lydia. Wat is 't? Hebt ge een probleem?

LYDIA : Ja, ik moet dringend naar 't wc maar er is geen papier bij de dames!

FONS : *(trekt aan de sliert papier en scheurt een stuk af)* Alstublieft Lydia.

LYDIA : Merci! *(gehaast terug af)*

ALBERT : *(gegeneerd)* Allee, haha, al een geluk voor Lydia dat ons Antoinette nog een rol WC papier bij had. Hahaha. Wacht, ik zal de rest even oprollen. *(papier in knoop)* Tiens, waar is dat begin nu?

FONS : *(bloedserieus)* Dat hangt er niet meer aan, Albert. Ik heb dat er daarjuist toch afgetrokken.

ALBERT : Juist... Kom Fred, tournée generale!

(Pastoor Pol komt binnen. Hij heeft een klein notitieboekje op zak en een pen.)